

Termin i miejsce

Termin:

wtorek, Maj 7, 2024 - 18:00

Miejscowość:

Bydgoszcz

Numer budynku:

3

Kod pocztowy:

85-069

Przedrostek adresu:

ul

Nazwa ulicy/alei/placu:

Gdańska

Kategoria wydarzenia:

Wernisaże

Opis wydarzenia:

Piętnasta, zaraz skończy się ten dzień, jego potencjalnie najbardziej efektywne godziny. Tak jak to się często dzieje, gdy akurat nie muszę zarabiać pieniędzy, spędziłam ten czas, skoro mogłam, czytając, drzemiąc, głaszcząc zwierzęta, jedząc, chociaż były, i są, inne ważniejsze rzeczy do zrobienia – trochę jakbym czekała, aż skończy się „oficjalna część”, po której będzie można dać sobie dyspensę i zająć się tymi fajnymi sprawami, o które nikt nie dopytuje, które nikogo nie interesują, przed którymi przed nikim nie trzeba się tłumaczyć. Bo przecież nie są, jak się przyjęło, ani trochę tak istotne jak to, co się składa na obowiązkowy trzon, clue dnia, jego must-do: praca, rozmowy, zakupy, sen. Te godziny, gdy wszyscy pracują albo są w szkole, celowo „marnuję”, jakbym gapiła się na czas świata przesypujący się zupełnie po nic przez gardziółko klepsydry. Robię to na złość, do końca nie wiadomo komu, a nawet gdy w tym czasie przyjdzie mi być (z przymusu) czymś zajęta, to napotykam na każdym kroku przeszkody, które mnie spowalniają i zniechęcają do działania, znaki STOP. Można powiedzieć, że najważniejsze dla mnie jest to, co nieprzymusowe – a jednak trzymam się rozkładu dnia, jakiego nauczyły mnie szkoła, a potem praca, i jestem mu posłuszna, ciągle w trybie baczności i następującego po niej spoczynku, chociaż przecież już nic realnie mnie w tym rozkładzie jazdy nie trzyma. Dlatego to, co dla mnie najważniejsze – moja twórcza ekspresja – tkwi ciągle w kategorii „niekonieczne” i co dzień czeka na moment, gdy nikt nie patrzy, by wyjść na światło dzienne i zacząć się dziać, rozwinąć jak nieśmiały kwiat, ukradkiem załapać na końcówkę popołudnia. Mam podejrzenie, że w pewnym sensie niekonieczność jest warunkiem istnienia tego, co ważne – że gdyby to, co ważne, „ukoniecznić”, straciłoby wtedy rację bytu. Dlatego właśnie tak, a nie inaczej, wydarza się moje malowanie. 16.01.2024, wpis z notatnika, Alicja Kubicka Alicja Kubicka (ur. w 1993 r. w Bydgoszczy) – absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku (2017 r., malarstwo). W latach 2016–2019 rezydentka Kolonii Artystów w Gdańsku. Autorka wystaw indywidualnych, m.in. w Państwowej Galerii Sztuki w Sopocie (Pospieszny odwrót, 2022 r.), galerii Pani Domu w Poznaniu (Szczere pole, 2022 r.) i Galerii Miejskiej bwa w Bydgoszczy (Zestaw malarski, 2018 r.). Uczestniczka zbiorowych wydarzeń, takich jak m.in.: Survival Art Review (Wrocław, 2023 r.), wystawa Bad romance

(Rondo Sztuki, Katowice, 2023 r.), Gdańskie Biennale Sztuki (Gdańska Galeria Miejska, 2021 r.), 13. edycja konkursu im. Eugeniusza Gepperta (BWA we Wrocławiu, 2020 r.) i wystawa Komunikacja ze wszystkim co jest (Fundacja Stefana Gierowskiego, Warszawa, 2018). W wolnym czasie uprawia kolarstwo szosowe, jogę i wspinaczkę skałkową.

Dodatkowe informacje o wydarzeniu:

Bilety:

Impreza bezpłatna

Strona internetowa wydarzenia:

<https://www.galeriabwa.bydgoszcz.pl/wystawa/alicja-kubicka-mowie-kiedy-musze/> ^[1]

adres strony:

<https://kujawsko-pomorskie.travel/pl/wydarzenia/wernisaz-wystawy-alicja-kubicka-mowie-kiedy-musze#comment-0>

Odnosińki

[1] <https://www.galeriabwa.bydgoszcz.pl/wystawa/alicja-kubicka-mowie-kiedy-musze/>